

Χαίρε, πού περιδεύεις
ψηροθρευντῶν ἀρχίζου,
καὶ τῆς πρώτης ἀηθείας
μὲς 'στ' αὐτῆς μὲς ταχυμπούζου.

Χαίρε, πού ρεσιτάεις δίνεις
κάθε πάνσοφο κεραλί,
χαίρε, πού μπορεί νά γίνῃ
κί' ὁ Σταυρόπουλος τοῦ Ράλλη.

Χαίρε, πού φωνῆ τὸ Γκιώνη
τὸν Δραχούμη πικροκλαίει,
κί' ἀλαλάζου τὸ Κορόνι
Κορόνάται λυσσαλῆι.

Χαίρε, πού τὸν φοβρίζεις
Ἀθηναϊκὴ μαυρίλα,
χαίρε, πού μοσχουρίζεις
ψηροφάρων βαρβατίλα.

Χαίρε, πού λάος ἀρπάζει
ταυγαρίτα ντιλακάτα,
χαίρε, πού πολτρώνεις σπάζει
κάθε μὲ μπεκροκατάτα.

Π. — Χαίρε, πού νέος κατ' αὐτὰς Μισοσίας θ' ἀνατείλῃ.
χαίρε, πού κάνωμ' ἐκλογαίς κἄν Μάη κἄν Ἀπρίλη,
χαίρε, πού θάλλου μάγουλα χορτάτων σάν μοκουπούκι,
χαίρε, πού βγαίνουν Βουλευταὶ μὲ τάγκιναροκούκι,
χαίρε, πού τόσων ἐκλογῶν ἡ φούρι μὲς ἐπλάκωσε
καὶ τὰς σεπτὰς ἀντροχῶν τῶν θεοφῶν κάρρα,
ἡ δὲ σκληρὰ καρδιά μὲς καὶ πάλιν ἐμαλάκωσε
σάν τὴν κερδὶξ τοῦ μαρουλιῶ καὶ σάν τῆς ἀγκινάρας.
Χαίρε, πού τὸ τσερβίλο μας τὸ φλογερὸ γανόνεις
μὲ νέους ψηροθῆρας,
χαίρε, πού μὲ τῶν ρόδων σου τὸν πλοῦτον στεφανώνεις
καὶ ράσσα καὶ πορφύρα.

Φ. — Χαίρε, πού πολυμήνητα τελούνται τ' Ἀνθεστήρια
κί' ἀόρατα μυστήρια.

Χαίρε, πού μὲ τῆδῶνι σου μὲς ἀόλλητες τοιμπούρι,
χαίρε, πού βῆγῃς τῶν σκυλιῶν ὁ μπόγιας μὲ τὸ κάρρο,
χαίρε, πού κί' ὁ Διαδόχος μὲς τόκοφει κουμπούρι
καὶ πάει τὰ στεφάνια του νὰ δειξῇ καὶ 'στὸν Τσάρο.
Χαίρε, πού τὸν ματιάζουσι χαγῶλοι καὶ χαγδαίσι,
χαίρε, πού ρίχνουν γιὰ σκυλιὰ 'στους μαχαλάδες φάλαις,
χαίρε, πού καὶ τῆς γάτας μου τῆς ἔρριξαν μὲ φλόα
κί' ἔτιναξε τὰ καλά,
χαίρε, πού τιμηλόσκυλα πολλὰ θὰ τὰ κορδῶσου,
χαίρε, πού τρεῖς Συνοδικαὶ περιχίτωνι θὰ ὄσωσον,
χαίρε, πού γίνετ' ἔρανος κί' ἰδῶ κί' εἰς ἄλλα μέρη
νὰ πάρουσιν τηλεσκίπτιον,
χαίρε, πού νέαν Σύνοδον ὁ Θεοδωρῆς θὰ φέρῃ
νὰ χρίσῃ τὸν Προκόπιον.

Χαίρε, πού χάρισμα μεθούσ' τῶν ἐκλογῶν μπεκρῆδεις,
χαίρε, πού πᾶν κί' ἔργεται Συμβιβασμῶ κινουτάπις,
χαίρε, πού παραλύσσαξαν κί' ἡ βρωμοκατασπίδεις
καὶ περιπάτους τακτικούς ἀρχίζου 'στὸν ντουλάπιμα.

Π. — Χαίρε, πού τρέχουν τὰ νερά κί' ἡ γλώσσαι σάν ψαλ-
χαίρε, πού καταφλίγομαι σάν νέχω πῆξ Ἰνίβερξ, [λίδι,

κί' ἡ Λουκιάνειος γραφίς τοῦ τρομεροῦ Ροῖδῃ
τῶν κυριῶν τῶν γραφουσῶν ἑπειράει τὰ νεύρα.
Χαίρε, πού βλέπω γύρω μου Θεομοφορίζουσι
χαίρε, πού γλώσσας κυριῶν ἀκούω κιχλιζούσας,
χαίρε, πού βλέπω νὰ γυμνῶν κί' ἀπάνω 'στὸν Ροῖδῃ
κλιῶς 'στὸν Εὐρπίτῃ,
χαίρε, πού περιγυρίσῃν ὠραία κηπελίνα,
χαίρε, πού 'στὸν πόλιμον δὲν κύνουν ἱτικιταίς,
ἀλλὰ τοῦ ρίχνουσι βροχῶδῃν γαβάκια κί' ὀμπρελίνα
καὶ τὸν κεντὸν ἀνηλεῶς τῶν κίτων ἡ φορκιταίς.
Χαίρε, κί' 'στὸν ποδόγυρον ποτὶ σου μὴ στραφῆς
μὲ μισογύνῃ πρόσωπο, ἂν θίλῃς τὸ καλὸ σου,
γιατὶ σάν τύχουν μάλιστα κυριαὶ συγγραφεῖς
τραβᾷς τὸν διαβολὸ σου.

Φ. — Χαίρε, πού δὲν κοροῖδεψαὶ καὶ μήτε κοροῖδεῦω
τὰς νέας θεωρίας,
χαίρε, πού τὸν ἀκρότατον ἐμπειρισμὸν πρεσιθεῖω
μαζὶ μὲ τὰς κυρίας,
καθ' ὅν μικρὸς ἐρεθισμὸς καὶ μόνον τῆς αἰσθήσεως
εὐθὺς ἰδέας προκαλεῖ καὶ χειμαρρῶν ποιήσεως.
Χαίρε, πού πάντα συμφῶνῶ καὶ μὲ τὰς μὲ λογίαις
πῶς τὸ φουστῆνι κυβερνᾷ, κί' ὅσο κί' ἂν θίλῃς τράβῃ,
χαίρε, πού τὸ κεφάλι μου παθαίνει νευραλγίας
καὶ δὲν ἐξείδακα «Ρωμῆρ» τὸ παρασιμὸν Σάββατο.
Χαίρε, πού 'στὸν ἐρώτων μου τὸ σφιγγὸς καὶ τὴν βίαι
νὰ πάρω δὲν ἐφρόντισα φιλόλογον συμβῆναι,
κί' ὅταν ἐγὼ δὲν εἰμπερῶ νὰ γράφω δύο στίχους
καὶ δέρω τὴν καυκάλα μου καὶ τὴν κτυπῶ 'στους τ
αὐτῆ νὰ βγάξῃ τὸν Ρωμῆρ ὁ μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ
γιὰ νὰ μὴν παρκεῖθωμιν 'στὴν ἀναπαράξια.

Π. — Χαίρε, πού τὰς κυρίας καὶ θαυμάζω τὰς σοφὰς,
χαίρε, πού ζύλω, Φασουλῆ, Μαχητικὸ θὰ φεῖ,
χαίρε καὶ στρώσε 'γρηγορα τὴν δόλιχ σου τὴν ράχη
γιὰ νὰ δεχθῇ τοῦ ζύλου μου τὸ τακτικὸ μπερντάχι.

Νέου εἴδους ἐσπερίς, πού πηγαίνεις κί' ἀπορείς κί' ἴσως πᾶν κί' ὁ Σουφῆς.

Ὁ Πολέμηξ τοῦ Ὁνεῖρου αἰριῶν Κυριακῆν
δίδει μίαν ἐσπερίδα ὄντως φιλολογικῆν
εἰς τὴν σάλαν τοῦ Ὀδείου τὴν ἀριστοκρατικῆν
μὲ δραματικά κί' στίχους καὶ μ' ἄλληλιν μουσικῆν.
Εἰστήριμα πολυπύτοι εἰς τὸν Ζήτα Βαλουδίου,
'στὸν Καβδῶν καὶ τὸν Δίδορον ἐπὶ τῆς ἰδοῦ Σταβίου,
κί' εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας τῆς γνωστῆς,
κί' ἄς προετρήξῃ ν' ἀγοράσῃ πᾶς τῆς τίμηξ θαυμαστῆς.

Καὶ καμπόσαι ποικιλίας, μ' ἄλλωσιν λόγους ἀγγελίας.

Εὐγενεῖα ἡ Ζωγράφου, πού χαρίσασα πατῆ
'στὴν πηγῆν τῆς Κασταλίας καὶ ρεμβεῖαι μὲ τὰς Μούσαις
πού καὶ δράματα συγγραφεῖ καὶ Σαϊντῆρος μελετῆ.
εἶναι δὲ κί' ὀριαιότερα μὲς 'στὰς ἄλλας τὰς γραφούσας,
βγάξει τώρα σ' ἕνα τόμον Διηγήματα καμπόσαι
γιὰ νὰ δειξῇ 'στὸν Ροῖδῃ ὅτι πάει τετρακόσια.

Ἡ Σφόρα ἡ περιήγησις τοῦ Ἀθανασίου,
πού σάν καὶ τούτων ἔχουσι ὄλιγους ἐν Ἑλλάδι,
τὴν αἰριῶν Κοριακῆν θ' ἀντιλαξῇ 'στους ὄρμους
μὲ σάτυρα, μὲ μούσωνα, μὲ γλώσσας καὶ μῦθους.